

Έχει αποτύχει ο
Χριστιανισμός;

Έχει αποτύχει ο Χριστιανισμός;

Η σωστή απάντηση στο ερώτημα αν ο Χριστιανισμός ήταν επιτυχία ή αποτυχία εξαρτάται από την ορθή κατανόηση του τι συνιστά τον Χριστιανισμό και του τι ακριβώς ο Θεός ήθελε να επιτύχει στη γη. Ο Χριστός μας παρουσιάζεται στη Βίβλο ως ο Σωτήρας του κόσμου και το λογικό συμπέρασμα είναι ότι ο Θεός είχε σχεδιάσει να μεταστραφεί ο κόσμος σε αυτόν και έτσι να σωθεί από τον θάνατο. Έχουν περάσει σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια από τότε που ο Ιησούς ήρθε στη γη για να πεθάνει για την ανθρωπότητα, και όμως ο κόσμος απέχει ακόμα πολύ από το να προσηλυτιστεί. Ο Χριστιανισμός γενικά χάνει γρήγορα έδαφος, και ολόκληρα έθνη έχουν στραφεί εναντίον διαφόρων θρησκειών. Πρέπει να κρίνουμε από αυτό ότι το σχέδιο του Θεού έχει αποτύχει;

Οι μαθητές, στην εποχή του Ιησού, βασίζονταν τις ελπίδες τους για το Μεσσιανικό βασίλειο στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, και οι ελπίδες τους ήταν επομένως, ως επί το πλείστον σωστές. Δεν κατάλαβαν ότι δεν είχε έρθει ακόμη η ώρα για την ίδρυση αυτού του βασιλείου. Το ίδιο ισχύει και

για τους περισσότερους ομολογούντες χριστιανούς από τότε: η πίστη τους ότι ο Θεός είχε σχεδιάσει τη μεταστροφή του κόσμου μέσω του Χριστού και της εκκλησίας είναι σωστή, αλλά δεν κατάφεραν να δουν από τις Γραφές ότι αυτή δεν είναι η εποχή στην οποία ο Θεός προόρισε να ολοκληρωθεί αυτό το έργο.

Όπως οι άμεσοι μαθητές του Ιησού δεν κατάλαβαν από τις προφητείες ότι ο Μεσσίας έπρεπε να υποφέρει και να πεθάνει ως Λυτρωτής του ανθρώπου πριν έρθουν στον κόσμο οι ευλογίες του υποσχεθέντος βασιλείου, έτσι και οι ομολογούντες χριστιανοί δεν κατάλαβαν από τις Γραφές ότι η αληθινή εκκλησία του Χριστού πρέπει να υποφέρει και να πεθάνει μαζί Του πριν έχει το προνόμιο να μοιραστεί μαζί Του το μελλοντικό έργο του βασιλείου, που είναι η μεταστροφή και η ευλογία του ανθρώπινου κόσμου. Ο απόστολος Παύλος δηλώνει αυτό το θέμα με σαφήνεια, λέγοντας: «Αν είμαστε παιδιά, τότε είμαστε και κληρονόμοι, κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Χριστού, αν υποφέρουμε μαζί του, για να δοξαστούμε και μαζί του. Διότι θεωρώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθούν με τη δόξα που θα αποκαλυφθεί σε μας» (). Ρωμαίους 8:17,18

Η δόξα που αναφέρεται εδώ είναι προφανώς η δόξα της συν-κληρονομιάς με τον Χριστό στο μεσσιανικό βασίλειό του. Αν αυτοί που θα φτάσουν σε αυτή τη δόξα πρέπει πρώτα να υποφέρουν μαζί του, τότε αυτό σημαίνει ότι η παρούσα αποστολή της εκκλησίας δεν είναι να κατακτήσει τον κόσμο για τον Ιησού, αλλά να ακολουθήσει πιστά τα βήματά του, ακόμα και μέχρι θανάτου.

Οι χριστιανοί ακολουθούν τον Ιησού

Αυτό είναι που ο ίδιος ο Ιησούς διδάξε στους οπαδούς του. Για παράδειγμα, σε περισσότερες από μία περιπτώσεις είπε: «Αν κάποιος θέλει να είναι μαθητής μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει». Ότι αυτοί έπρεπε να τον ακολουθήσουν μέχρι θανάτου, καθίσταται σαφές από τα λόγια του Ιησού στην Αποκάλυψη 2:10, όπου γράφει: «Να είσαι πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής». Ότι αυτή η πίστη συνεπάγεται σθένος απέναντι στις διώξεις που υφίστανται, αποδεικνύεται από την υπόσχεσή του στην Αποκάλυψη 3:21, όπου λέει: «Σε όποιον νικήσει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως και εγώ νίκησα και κάθισα με τον Πατέρα μου στον θρόνο του».

Όταν δόθηκε στην εκκλησία η θεία εντολή να πάει σε όλο τον κόσμο και να κηρύξει το Ευαγγέλιο, ο σκοπός

δηλώθηκε σαφώς ότι ήταν να κάνει μαθητές και να δώσει μαρτυρία. Ότι αυτή η μαρτυρία δεν είχε ως σκοπό από τον Θεό να κατακτήσει τον κόσμο, αλλά να οδηγήσει στην προετοιμασία των ίδιων των χριστιανών για το μελλοντικό έργο της βασιλείας με τον Ιησού, γίνεται σαφές στην Αποκάλυψη 20:4. Παραθέτουμε: «Είδα τις ψυχές εκείνων που αποκεφαλίστηκαν για τη μαρτυρία του Ιησού και για τον Λόγο του Θεού, ... και ζούσαν και βασίλευαν με τον Χριστό χίλια χρόνια».

Αν η αποστολή των αληθινών χριστιανών στον κόσμο ήταν απλώς να μαρτυρούν την αλήθεια και, μέσω των εμπειριών που απέκτησαν με αυτόν τον τρόπο, να προετοιμαστούν για το μεγάλο μελλοντικό έργο της μεταστροφής του κόσμου κατά τη διάρκεια της χιλιετούς βασιλείας, τότε μπορούμε εύκολα να κατανοήσουμε την προφανή αποτυχία του χριστιανισμού. Βλέπουμε, πράγματι, ότι ο αληθινός Χριστιανισμός δεν έχει αποτύχει· ότι απλώς η ψευδής ελπίδα πολλών φανερά πιστών δεν έχει πραγματοποιηθεί. Όταν βλέπουμε ότι η παρούσα αποστολή της εκκλησίας είναι η θυσία και ο πόνος και όχι η κατάκτηση του κόσμου, πολλές αινιγματικές ερωτήσεις ξεκαθαρίζονται αμέσως για μας.

Για παράδειγμα, δεν έχετε αναρωτηθεί συχνά γιατί οι πιστοί χριστιανοί έχουν συνήθως υποφέρει περισσότερο από τους άπιστους; Έχετε αναρωτηθεί

ποτέ γιατί, μετά την έλευση του Ιησού ως φωτός του κόσμου, η ανθρωπότητα βυθίστηκε σε μια μακρά περίοδο σκοταδιού, την οποία σήμερα ονομάζουμε Μεσαίωνα; Έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί σήμερα υπάρχουν διπλάσιοι άπιστοι στον κόσμο σε σχέση με έναν αιώνα πριν; Ποιος δεν έχει αναρωτηθεί για ερωτήματα αυτής της φύσης; Πολλοί, ως αποτέλεσμα των αναρωτήσεών τους, έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Χριστιανισμός είναι μια γιγαντιαία φάρσα και ότι αυτό το υποτιθέμενο θεμέλιο και προπύργιο του πολιτισμού δεν κατάφερε να ανταποκριθεί στις προσδοκίες.

Τι είναι Χριστιανός;

Η δημοφιλής αντίληψη για τον Χριστιανισμό είναι ότι κάποιος γίνεται Χριστιανός με τον ίδιο τρόπο που γίνεται μέλος σε ένα σύλλογο και ότι αυτό αποτελεί ένα είδος προστασίας από τη θεική οργή, η οποία διαφορετικά θα έστελνε το άτομο σε ένα τρομερό μέρος βασανιστηρίων μετά το θάνατο. Ως εκ τούτου, έχει υποτεθεί ότι ο Θεός θέλει όλοι να γίνουν Χριστιανοί, ώστε να γλιτώσουν από αυτό το τρομερό πεπρωμένο. Τώρα που ανακαλύπτεται, υπό το φως μιας καλύτερης εποχής, ότι ο εφιάλτης του αιώνιου βασανιστηρίου δεν διδάσκεται στη Βίβλο, ο δρόμος γίνεται έτσι σαφής για μια καλύτερη κατανόηση του τι σημαίνει να είσαι χριστιανός.

Η λέξη Χριστός, που είναι η ελληνική μετάφραση της εβραϊκής λέξης Μεσσίας, χρησιμοποιείται στο Νέο Διαθήκη για να συνδέσει τον Ιησού με τη λαμπρή σειρά των μεσσιανικών υποσχέσεων που βρίσκονται σε όλο το Παλαιό Διαθήκη. Η πρώτη από αυτές τις υποσχέσεις δόθηκε στον Κήπο της Εδέμ, όταν ο Θεός είπε ότι ο σπόρος της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού. Μια άλλη, πιο συγκεκριμένη υπόσχεση, δόθηκε στον Αβραάμ, όταν του ειπώθηκε ότι μέσω του σπόρου του θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης.

Ο Ιησούς, ο Χριστός, ήρθε στον κόσμο ως ο σπόρος της υπόσχεσης για να είναι αυτός που θα ευλογούσε όλη την ανθρωπότητα, και οι Γραφές δείχνουν ότι όσοι γίνονται αληθινοί χριστιανοί ακολουθώντας πιστά τα βήματα της αυτοθυσίας του, ακόμη και μέχρι θανάτου, θα είναι μέρος μαζί του του υποσχεθέντος σπόρου.

Ο απόστολος Παύλος, γράφοντας στους χριστιανούς της εποχής του, είπε: «Αν είστε του Χριστού [χριστιανοί], τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση» (Γαλάτες 3:29). Στην επιστολή του προς τους Κορινθίους, ο Παύλος λέει ότι ο Χριστός «δεν είναι ένα μέλος, αλλά πολλά». Ο απόστολος παρουσιάζει ένα πολύ σημαντικό σημείο προς εξέταση σε αυτές τις δύο δηλώσεις. Δείχνουν ότι στην επιλογή και την

ανάπτυξη των χριστιανών, ο Θεός απλώς συνεχίζει ένα προπαρασκευαστικό έργο σε σχέση με τον μελλοντικό μεσσιανικό σκοπό να ευλογήσει όλα τα έθνη. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός δεν προσπαθεί να κάνει χριστιανούς όλη την ανθρωπότητα, αλλά απλώς επιλέγει μερικούς από τα έθνη για να συνεργαστούν με τον Ιησού στο μελλοντικό έργο του να ευλογήσει ολόκληρο τον κόσμο, τόσο τους ζωντανούς όσο και τους νεκρούς.

Ένας ιδιόμορφος λαός

Ποιοι είναι αυτοί οι χριστιανοί σήμερα που ο Θεός επιλέγει για να βασιλέψουν μαζί με τον Μεσσία; Σε ποια εκκλησία θα τους βρούμε; Ο Θεός είναι ο Κριτής για το ποιοι είναι ακριβώς. Συγκεκριμένα, Χριστιανός είναι αυτός που, έχοντας αναγνωρίσει ότι ήταν αμαρτωλός και αποξενωμένος από τον Θεό, μετανοήθηκε και, μέσω της πίστης στο χυμένο αίμα του Χριστού, αφιέρωσε πλήρως τον χρόνο, τα ταλέντα του – όλα όσα έχει – στον Κύριο, και προσπαθεί πιστά να πραγματοποιήσει αυτή την αφιέρωση (). Η ιδιότητα μέλους μιας εκκλησίας δεν έχει καμία σχέση με αυτό.

Στο δέκατο πέμπτο κεφάλαιο των Πράξεων υπάρχει μια αποκαλυπτική περιγραφή σχετικά με τον θεϊκό σκοπό στην επιλογή των πιστών χριστιανών αυτής της εποχής. Ο απόστολος εξηγεί ότι «ο Θεός πρώτα επισκέφθηκε τους εθνικούς», όχι για να τους

κάνει όλους χριστιανούς, αλλά «για να πάρει από αυτούς ένα λαό για το όνομά του» — τους αληθινούς χριστιανούς. Μετά από αυτό, δηλώνει ο απόστολος, η θεία εύνοια θα επιστρέψει στον Ισραήλ και η κατεστραμμένη «σκηνή του Δαβίδ» θα αποκατασταθεί: και τότε, λέει, «το υπόλοιπο [οι υπόλοιποι] των ανθρώπων» και οι Εθνικοί θα έχουν την ευκαιρία να «αναζητήσουν τον Κύριο». Πρώτα πρέπει να ολοκληρωθεί το έργο της επιλογής ενός λαού για το όνομά Του — η νύφη του Χριστού που θα αποτελείται από όλους τους πλήρως αφιερωμένους χριστιανούς. Πράξεις 15:14-18

Όταν βλέπουμε λοιπόν ότι ο Θεός δεν προτίθεται να γίνουν όλοι οι άνθρωποι του κόσμου, σε αυτή την εποχή, χριστιανοί, αυτό μας βοηθά να κατανοήσουμε πολλά εδάφια της Βίβλου που μέχρι τώρα ήταν πολύ δύσκολο να κατανοήσουμε. Για παράδειγμα, στην Αποκάλυψη 5:10 μας λέγεται ότι η μελλοντική βασιλεία του Χριστού και της εκκλησίας θα είναι εδώ στη γη. Πώς θα μπορούσε αυτό να είναι αλήθεια, αν όλοι εκτός από την εκκλησία πρόκειται να αφαιρεθούν από τη γη και να βασανιστούν για πάντα σε μια φλεγόμενη κόλαση; Πάνω σε ποιους, τότε, θα βασιλεύουν οι άγιοι εδώ στη γη ; Αυτή η δυσκολία εξαφανίζεται όταν συνειδητοποιούμε από τις Γραφές ότι ο κόσμος θα ευλογηθεί, και όχι θα

καταραστεί, μετά την ολοκλήρωση της αληθινής εκκλησίας.

Βλέποντας το θέμα με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου παρέχει μια ευκαιρία σε όλους, τόσο στην εκκλησία όσο και στον κόσμο, και όχι ότι όλοι θα σωθούν ανεξάρτητα από τη δική τους συνεργασία στις θεϊκές ρυθμίσεις. Οι Γραφές επισημαίνουν σαφώς ότι όλοι όσοι αμαρτάνουν εσκεμμένα αφού έχουν φτάσει σε πλήρη γνώση της αλήθειας θα τιμωρηθούν με αιώνια καταστροφή — αλλά όχι με αιώνια διατήρηση στη δυστυχία, όπως παρουσιάζουν το θέμα τα δόγματα της Σκοτεινής Εποχής.

Η ανταμοιβή της αληθινής Εκκλησίας

Ένα άλλο ενδιαφέρον σημείο, σε σχέση με την επιλογή του Θεού της χριστιανικής εκκλησίας να συνδεθεί με τον Χριστό στο μεσσιανικό βασίλειό του, είναι ότι αυτοί οι πιστοί χριστιανοί θα έχουν υψηλότερη ανταμοιβή από τον κόσμο γενικά. Η πρόβλεψη του Θεού για τον κόσμο είναι ότι θα αναστηθούν στη ζωή πάνω στη γη — μια αποκατάσταση της βασιλείας που προετοιμάστηκε από την ίδρυση του κόσμου, η οποία είναι μια κυριαρχία πάνω στη χαμηλότερη δημιουργία εδώ στη γη. Αλλά στους χριστιανούς ο Κύριος έδωσε την

υπόσχεση: «Πάω να ετοιμάσω μια θέση για σας, [...] ώστε όπου είμαι εγώ, να είστε και εσείς». (Ιωάννης 14:2,3) Η εκκλησία θα έχει μια ουράνια ανταμοιβή, αλλά δεν είναι σκοπός του Θεού να πάρει όλη την ανθρωπότητα στον ουρανό, όπως θα δούμε αργότερα σε αυτή τη συζήτηση.

Η προοπτική της αιώνιας ζωής μέσω του χυμένου αίματος του Λυτρωτή είναι η ευλογημένη ελπίδα που παρουσιάζεται τόσο στην εκκλησία όσο και στον κόσμο στη Βίβλο. Η βιβλική παρουσίαση δεν είναι αυτή του ουρανού για τους δίκαιους και της αιώνιας τιμωρίας για τους ασεβείς, αλλά μάλλον αυτή της ζωής ή του θανάτου.

Ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ, παράκουσε και έχασε τη ζωή του· αλλά τελικά ο Ιησούς ήρθε ως λύτρο για τον άνθρωπο, για να υποστεί την ποινή του θανάτου με τον δικό του θάνατο στο σταυρό. Ως αποτέλεσμα αυτού, ο κόσμος θα έχει για άλλη μια φορά την ευκαιρία να ζήσει. Αυτή η ευκαιρία θα δοθεί σε όλους εν καιρώ, αλλά κατά τη διάρκεια αυτής της Εποχής του Ευαγγελίου, μόνο οι πλήρως αφιερωμένοι Χριστιανοί έχουν πραγματικά την πλήρη ευκαιρία να επωφεληθούν από το θάνατο του Λυτρωτή. Αυτοί, επειδή ακολουθούν τον Ιησού θυσιάζοντας τη ζωή τους, ανταμείβονται όχι μόνο με τη ζωή, αλλά και με αθανασία. Αυτοί είναι εκείνοι που «αναζητούν δόξα και τιμή και αθανασία». (Ρωμαίους

2:7) Οι υπάκουοι του κόσμου της ανθρωπότητας, κατά τη διάρκεια της μελλοντικής περιόδου της βασιλείας, θα έχουν επίσης την ευκαιρία να ζήσουν, αλλά η ζωή που θα λάβουν θα είναι η αποκατεστημένη ανθρώπινη ζωή που έχασε ο Αδάμ. Οι υπάκουοι θα ζήσουν τότε αιώνια, όχι επειδή θα γίνουν αθάνατοι, αλλά επειδή ο Θεός θα συνεχίσει να διατηρεί τη ζωή τους.

Γιατί ο κόσμος δεν μεταστρέφεται

Το έργο του αληθινού Χριστιανισμού μέχρι τώρα ήταν μόνο αυτό της προετοιμασίας των μελλοντικών συγκληρονόμων του Μεσσία για το μεγάλο έργο του βασιλείου του, που έχει υποσχεθεί από καιρό. Δεν είναι λοιπόν περίεργο, εν όψει αυτού, ότι η προσπάθεια να μεταστραφεί ο κόσμος έχει σημειώσει τόσο μικρή πρόοδο καθ' όλη τη διάρκεια της χριστιανικής εποχής. Ο Δημιουργός γνώριζε ότι, από ανθρώπινη άποψη, ο Χριστιανισμός θα φαινόταν ως αποτυχία. Ο ίδιος ο Ιησούς, αναφερόμενος στο τέλος αυτής της εποχής, είπε: «Όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου, θα βρει πίστη επί της γης;» (Λουκάς 18:8). Έτσι, το γεγονός ότι πολύ λίγοι στον κόσμο σήμερα πιστεύουν πραγματικά στη Βίβλο δεν αποτελεί έκπληξη για τον Θεό. Ο αγαπημένος του Υιός, ο Λυτρωτής του κόσμου, προέβλεψε αυτή την κατάσταση και την προφήτεψε. Αυτός είναι ένας άλλος καλός λόγος

για τον οποίο πρέπει να έχουμε πίστη σε ό,τι λέει η Βίβλος.

Οι εκατοντάδες διαιρέσεις μεταξύ των λεγόμενων χριστιανικών εκκλησιών προφητεύτηκαν επίσης στον προφητικό Λόγο. Ο Παύλος είπε ότι θα ερχόταν μια μεγάλη αποστασία από την αληθινή πίστη, και αυτό σίγουρα συνέβη.

Αν ο Ιησούς και οι απόστολοί του ήταν μια ομάδα απατεώνων, αποφασισμένων να εφαρμόσουν κάποιο εγωιστικό σχέδιο με τον σκοπό να επηρεάσουν ευνοϊκά ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας, θα προέβλεπαν σκόπιμα ότι δεν θα περνούσε πολύς καιρός πριν το σχέδιό τους αποτύχει και οι ίδιοι γίνουν περίγελοι στα μάτια εκατομμυρίων ανθρώπων; Τέτοιες απαισιόδοξες προβλέψεις δεν θα ήταν πολύ ενθαρρυντικές για τους πρώτους πιστούς, ούτε θα έπειθαν πολλούς να ενταχθούν στο κίνημα. Η κοσμική σοφία θα έλεγε: «Ζωγραφίστε το μέλλον όσο πιο λαμπρό μπορείτε, αλλιώς δεν θα καταφέρετε ποτέ να προσηλυτίσετε πολλούς».

Ο Ιησούς και οι απόστολοι δεν καθοδηγούνταν από την κοσμική σοφία. Κατανοούσαν πλήρως ότι ο σκοπός της κήρυξης του Ευαγγελίου σε αυτή την εποχή δεν ήταν να χτίσουν μεγάλες και επιβλητικές εκκλησιαστικές οργανώσεις. Γνώριζαν ότι ο Θεός δεν είχε την πρόθεση η απλή κήρυξη του Ευαγγελίου να

οδηγήσει τον κόσμο στα πόδια του Ιησού. Προέβλεπαν ότι, ενώ ένα μικρό ποίμνιο αληθινών χριστιανών θα συγκεντρωθεί και θα προετοιμαστεί για το μελλοντικό έργο της ευλογίας, οι παραπλανημένοι άνδρες και γυναίκες, στο σύνολό τους, θα παραποιήσουν τις ένδοξες αλήθειες που δίδαξε ο Κύριος και, ως αποτέλεσμα αυτού, ο χριστιανισμός θα φαίνεται να υποκύπτει στην ήττα.

Πόσο χαρούμενοι είμαστε, όμως, που ο αληθινός Χριστιανισμός δεν έχει αποτύχει, ότι το θεϊκό σχέδιο για αυτή την εποχή εκπληρώνεται με επιτυχία και ότι τώρα αυτό το προπαρασκευαστικό έργο για τη νέα βασιλεία έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Πράγματι, υπάρχουν πολλές βιβλικές ενδείξεις που δείχνουν ότι η περίοδος που έχει οριστεί στο θεϊκό σχέδιο για την πρόσκληση και την προετοιμασία των αληθινών χριστιανών να βασιλέψουν με τον Ιησού στο μεσσιανικό βασίλειό του πλησιάζει στο τέλος της. Θα πρέπει λοιπόν να χαίρεται η καρδιά μας, όταν εξετάζουμε μερικές από τις ενδείξεις που δείχνουν ότι έχουμε σχεδόν φτάσει στο τέλος αυτής της εποχής και στην αρχή μιας νέας, στην οποία οι προφητευμένες ευλογίες της ειρήνης και της ζωής θα διανεμηθούν σε έναν κόσμο που πεθαίνει.

Η μόνη ελπίδα του κόσμου: η αποκατάσταση

Η πλήρης αποκατάσταση του ανθρώπινου γένους σε μια κατάσταση τέλειας υγείας, ευτυχίας και αιώνιας ζωής, σε έναν παγκόσμιο παράδεισο, είναι ο ρητός σκοπός του Δημιουργού, όπως καταγράφεται στο Λόγο Του, τη Βίβλο. Η λογική μας λέει ότι έτσι πρέπει να είναι. Αν ο Θεός δημιούργησε τη γη για τον άνθρωπο και τον άνθρωπο για τη γη, θα ήταν παράλογο να υποθέσουμε ότι θα επέτρεπε στις αντίθετες δυνάμεις της εξαπάτησης και της εξέγερσης να εμποδίζουν για πάντα τα σχέδια της αγάπης Του, ή ότι θα αναγκαστεί να υιοθετήσει κάποια εναλλακτική λύση για να σώσει μερικούς από τους ανθρώπους Του, μεταφέροντάς τους σε μια άλλη κατάσταση ζωής.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και του έδωσε αυτό το υπέροχο σπίτι στην Εδέμ, του ανέθεσε να πολλαπλασιαστεί, να γεμίσει τη γη και να την υποτάξει. Τίποτα δεν ειπώθηκε στον Αδάμ και την Εύα σχετικά με το να πάνε στον παράδεισο όταν πεθάνουν. Πράγματι, ο θάνατος δεν ήταν προδιαγεγραμμένος για αυτούς, αρκεί να παρέμεναν υπάκουοι στους νόμους του Δημιουργού.

Θα ζούσαν — στη γη — και δεν θα πέθαιναν. Θα γέμιζαν τη γη — όχι τον ουρανό — με τους απογόνους τους. Προσπαθήστε, λοιπόν, να

φανταστείτε τις λαμπρές, ιδανικές συνθήκες που θα επικρατούσαν σε αυτόν τον πλανήτη Γη, αν η αμαρτία και ο θάνατος δεν είχαν εμφανιστεί και ο αρχικός παράδεισος της Εδέμ είχε επεκταθεί για να αγκαλιάσει ολόκληρη τη γη, όπως είχε διατάξει ο Θεός. Φανταστείτε αυτόν τον παγκόσμιο παράδεισο γεμάτο με μια τέλεια και ευτυχισμένη ανθρώπινη οικογένεια, που όλοι απολαμβάνουν αιώνια ζωή και την αιώνια εύνοια του Δημιουργού τους. Αυτή η πρακτική, ευλογημένη ευλογία είναι που πρόκειται να έρθει στο ανθρώπινο γένος, μια αποκατάσταση που έχει εξασφαλιστεί μέσω του θανάτου του Ιησού.

Υποσχέσεις αποκατάστασης

Όταν, στην αρχή, ο Θεός είπε ότι ο σπόρος της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού, εννοούσε στην πραγματικότητα ότι τα αποτελέσματα του έργου του θανάτου του φιδιού θα καταστρέφονταν και ο άνθρωπος θα αποκαθίστατο σε αυτό που είχε χάσει τότε λόγω της ανυπακοής του προς τον Δημιουργό του. Όταν ο Θεός είπε στον Αβραάμ ότι μέσω του σπόρου του θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης, στην πραγματικότητα ήταν μια υπόσχεση αποκατάστασης για όλους τους απογόνους του Αδάμ.

Όταν ο άγγελος ανακοίνωσε τη γέννηση του Ιησού, λέγοντας: «Σήμερα γεννήθηκε για σας στην

πόλη του Δαβίδ ένας Σωτήρας, ο οποίος είναι ο Χριστός ο Κύριος», αυτό σήμαινε ότι ολόκληρος ο κόσμος θα είχε την ευκαιρία να σωθεί από το θάνατο και να αποκατασταθεί στη ζωή πάνω στη γη. (Λουκάς 2:11) Όταν ο Ιησούς δίδαξε στους μαθητές του να προσεύχονται: «Ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανῷ και επί της γης», τους υπενθύμιζε απλώς τον πραγματικό και τελικό σκοπό της βασιλείας του Θεού: την αποκατάσταση της χαμένης κατάστασης του ανθρώπου. Κάθε χριστιανός που έχει προφέρει αυτή την προσευχή, είτε το συνειδητοποιούσε είτε όχι, έχει προσευχηθεί για την αποκατάσταση των παραδαισένιων συνθηκών στη γη.

Όταν ο Κύριός μας και οι απόστολοί του υποσχέθηκαν σε όλους τους πιστούς χριστιανούς ότι θα γίνουν συγκληρονόμοι του Ιησού και θα βασιλεύσουν μαζί του, αυτό σήμαινε ότι τελικά θα μοιραστούν μαζί του, ως πνευματικός σπόρος του Αβραάμ, το ένδοξο έργο της διανομής των υποσχεθέντων ευλογιών της αποκατεστημένης ζωής. (Αποκάλυψη 5:10) Όταν οι Γραφές μας λένε ότι ο Ιησούς «με τη χάρη του Θεού γεύτηκε τον θάνατο για κάθε άνθρωπο», αυτό σημαίνει ότι η ποινή του θανάτου, που βαρύνει κάθε άνθρωπο λόγω της προπατορικής αμαρτίας, θα καταργηθεί εν καιρώ, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για κάθε άνθρωπο να ζήσει

ξανά σε μια γη που θα έχει τελειοποιηθεί. — Ρωμαίους 6:23; Εβραίους 2:9

Για να επιτευχθεί αυτό το έργο της αποκατάστασης, η εκκλησία, καθώς και ο Ιησούς, υψώνονται σε μια τόσο υψηλή θέση, τόσο από άποψη φύσης όσο και δόξας. Τι καλύτερη ελπίδα δόξας είναι αυτή για την εκκλησία του Χριστού από τη θεωρία της Σκοτεινής Εποχής, σύμφωνα με την οποία ο Θεός προσπαθεί να κάνει ολόκληρο τον κόσμο να ενταχθεί στην εκκλησία, ώστε να σωθεί από τη φωτιά της κόλασης!

Αυτό το ένδοξο έργο της αποκατάστασης, ή της αποκατάστασης, ακολουθεί τη δεύτερη έλευση του Χριστού. Ο Απόστολος Πέτρος το υποδεικνύει αυτό στην Πράξη 3:19-23. Λίγο πριν κάνει τη δήλωση που καταγράφεται εδώ, ο Πέτρος είχε θεραπεύσει έναν άνδρα που ήταν κουτσός από τη νεότητά του. Χρησιμοποιώντας αυτό το περιστατικό ως παράδειγμα και ως βάση για το σημαντικό μάθημα που επρόκειτο να μεταδώσει στους ακροατές του, είπε «Μετανοήστε λοιπόν και μεταστραφείτε, για να διαγραφούν οι αμαρτίες σας, όταν έρθουν οι καιροί της αναψυχής από την παρουσία του Κυρίου· και θα στείλει τον Ιησού Χριστό, που σας κηρύχθηκε προηγουμένως· τον οποίο ο ουρανός πρέπει να δεχτεί μέχρι τους καιρούς της αποκατάστασης όλων των πραγμάτων, τα οποία ο Θεός έχει προφητεύσει

από το στόμα όλων των αγίων προφητών του από την αρχή του κόσμου». Τι περιεκτική προφητεία είναι αυτή, η αποκατάσταση όλων των πραγμάτων! Τι διαφορετική συνέχεια της δεύτερης έλευσης του Χριστού είναι αυτή από την παραδοσιακή καταστροφή που υποτίθεται ότι θα ακολουθούσε την επιστροφή του στη γη.

Χρόνοι ανανέωσης — όχι θλίψης και βασανιστηρίων — θα έρθουν από την παρουσία του Κυρίου. Η έκφραση «από την παρουσία του» στα ελληνικά σημαίνει κυριολεκτικά «από το πρόσωπό του». Βασίζεται στην ανατολική ιδέα ότι το να γυρίσει κανείς την πλάτη σε κάποιον άλλο είναι ένδειξη δυσμένειας, αλλά το να κοιτάζει κάποιον άλλο δείχνει ότι τον θεωρεί φίλο. Πόσο γεμάτη νόημα είναι λοιπόν αυτή η έκφραση, όπως τη χρησιμοποιεί ο απόστολος σε αυτή την προφητεία! Στον Κήπο της Εδέμ, ο Θεός γύρισε την πλάτη του στο ανθρώπινο δημιούργημά του επειδή παραβιάστηκε ο νόμος του. «Στην εύνοιά του είναι η ζωή», λέει ο προφήτης, αλλά ο κόσμος έχασε την εύνοια του Θεού λόγω της αμαρτίας και, όπως το λουλούδι που στερείται του ηλιακού φωτός και της βροχής, οι άνθρωποι μαράθηκαν και πέθαναν. Ψαλμός 30:5

Οι υποσχέσεις θα εκπληρωθούν

Αν και ο Θεός, μεταφορικά μιλώντας, έχει γυρίσει την πλάτη του στην ανθρώπινη φυλή για περισσότερα από έξι χιλιάδες χρόνια, ωστόσο έχει δώσει υποσχέσεις σχετικά με το μέλλον της ευλογίας και έχει επίσης προετοιμάσει τα πράγματα που έχει υποσχεθεί. Η δεύτερη έλευση του Χριστού και η ίδρυση της βασιλείας του σηματοδοτούν την εποχή που αυτές οι υποσχέσεις αρχίζουν να εκπληρώνονται. Εξαιτίας αυτού, ο Πέτρος μας λέει ότι τότε ο Θεός θα στρέψει το πρόσωπό του προς την ανθρώπινη οικογένεια και, ως αποτέλεσμα, θα έρθουν καιροί ανανέωσης.

Ο Απόστολος λέει επίσης ότι θα έρθουν καιροί αποκατάστασης όλων των πραγμάτων, όπως έχουν προφητευθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών του Θεού από την αρχή του κόσμου. Ο άνθρωπος έχασε την τέλεια ζωή στη γη, και η τέλεια ζωή στη γη είναι αυτή που θα αποκατασταθεί. Πώς θα μπορούσε ο κόσμος να αποκατασταθεί στον ουρανό, όταν δεν έχει υπάρξει ποτέ εκεί; Όλοι οι άγιοι προφήτες του Θεού έχουν προφητεύσει αυτές τις ερχόμενες ημέρες ευλογίας για τον ταλαιπωρημένο και ετοιμοθάνατο κόσμο της ανθρωπότητας! Αναρωτηθήκατε ποτέ για τις ερήμους που ανθίζουν και τις συκιές που μεγαλώνουν στον ουρανό; Είναι γήινα πράγματα αυτής της φύσης για τα οποία

έγραψαν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, και τώρα βλέπουμε ότι τα μηνύματά τους αφορούσαν πράγματι τις γήινες ευλογίες της ζωής και της ευτυχίας στον αποκατεστημένο παράδεισο.

Η αποκατάσταση της υγείας του ενός άνδρα που ήταν χωλός από τον Πέτρο χρησιμοποιήθηκε απλώς ως παράδειγμα του γεγονότος ότι όταν ιδρυθεί το Μεσσιανικό βασίλειο, θα υπάρξει παρόμοια αποκατάσταση για όλους. Ο Ησαΐας, για παράδειγμα, είπε ότι όταν έρθει η ώρα του βασιλείου, «ο χωλός θα περπατάει σαν ελάφι», ότι «η γλώσσα του μουγγού θα τραγουδά», ότι «τα αυτιά των κουφών θα ανοίξουν» και τα «μάτια των τυφλών» θα ανοίξουν. (Ησαΐας, κεφάλαιο 35) Αυτές οι ευλογίες αποκατάστασης δεν θα επηρεάσουν μόνο τους άτυχους που είναι ανάπηροι και σακάτηδες, αλλά και όλους τους άλλους που το επιθυμούν. Η πνευματική τύφλωση θα εξαλειφθεί επίσης όταν η «γνώση της δόξας του Θεού» γεμίσει τη γη « » «όπως τα νερά καλύπτουν τη θάλασσα». Is aiah 11:9; Jeremiah 31:34

Το μεσσιανικό βασίλειο συμβολίζεται στην προφητεία ως βουνό. Είναι αυτό το βουνό-βασίλειο που ο Δανιήλ προφήτευσε ότι θα μεγαλώσει μέχρι να γεμίσει ολόκληρη τη γη. (Δαν Ιεζ 2:34,35,44) Το ίδιο βουνό αναφέρεται από τον προφήτη Μιχαία, όπου διαβάζουμε: «Αλλά στις έσχατες ημέρες θα συμβεί ότι το βουνό του οίκου του ΚΥΡΙΟΥ θα στερεωθεί

στην κορυφή των βουνών και θα υψωθεί πάνω από τους λόφους, και οι λαοί θα συρρέουν προς αυτό. Και πολλά έθνη θα έρθουν και θα πουν: Ελάτε, ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου, στο σπίτι του Θεού του Ιακώβ, και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του, γιατί ο νόμος θα βγει από τη Σιών, και ο λόγος του ΚΥΡΙΟΥ από την Ιερουσαλήμ. Και θα κρίνει ανάμεσα σε πολλά έθνη, και θα επιπλήξει τα ισχυρά έθνη που βρίσκονται μακριά, και θα μετατρέψουν τα ξίφη τους σε άροτρα και τα δόρατά τους σε πριόνια. Και τα έθνη δεν θα σηκώσουν ξίφος εναντίον έθνους, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο. Αλλά θα καθίσουν όλοι κάτω από την αμπέλου τους και κάτω από τη συκιά τους, και κανένας δεν θα τους φοβίσει, γιατί το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων το είπε. Μιχαίας 4:1-4

Οι έσχατες ημέρες

Η έκφραση «τελευταίες ημέρες», όπως χρησιμοποιείται στο παραπάνω απόσπασμα, περιγράφει τις τελευταίες ημέρες της βασιλείας της αμαρτίας και του θανάτου στη γη, και την περίοδο κατά την οποία θα καθιερωθεί μια νέα και καλύτερη τάξη, υπό την άμεση διοίκηση του Μεσσία. Οι φαντασιώσεις της Σκοτεινής Εποχής σχετικά με τις τελευταίες ημέρες αποδεικνύονται εντελώς λανθασμένες όταν συγκρίνονται με αυτό και άλλα ελπιδοφόρα εδάφια των Γραφών. Για παράδειγμα, αντί οι έσχατες ημέρες να

σηματοδοτούν το τέλος κάθε ελπίδας και κάθε ευκαιρίας για μετάνοια, ο προφήτης παρουσιάζει μια εντελώς αντίθετη εικόνα. Λέει ότι τότε ο Θεός θα διδάξει στους ανθρώπους τους δρόμους Του και ότι θα περπατούν στα μονοπάτια Του, ότι θα σταματήσουν τις εγωιστικές, πολεμικές τους τάσεις και θα αφιερώσουν το χρόνο τους στην προώθηση της ειρήνης και της καλής θέλησης: τα έθνη δεν θα σηκώνουν το σπαθί εναντίον των εθνών, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο.

Δεν αποκαλύπτονται στη Βίβλο όλες οι λεπτομέρειες των ρυθμίσεων του Μεσσιανικού Βασιλείου, αλλά μας διαβεβαιώνεται ότι η ίδια θεϊκή δύναμη και η αλάθητη σοφία που δημιούργησαν και τώρα ελέγχουν τις τακτικές κινήσεις όλων των εκατομμυρίων ουράνιων σωμάτων, δίνουν τη διαβεβαίωση για τις μεθόδους του Βασιλείου, με τις οποίες η γνώση του νόμου της αγάπης του Θεού θα επιβληθεί σε όλη την έκταση της γης αμέσως μετά την παρούσα καταστροφή της ανθρώπινης αμαρτίας και του εγωισμού.

Οι συμβολισμοί της προφητείας του Μιχαία, φυσικά, βασίζονται σε πράγματα με τα οποία ο ίδιος ο προφήτης ήταν εξοικειωμένος. Τα όρατα και τα ξίφη δεν είναι πολύ δημοφιλή ως αποτελεσματικά όπλα πολέμου σήμερα. Αν αυτή η προφητεία είχε γραφτεί σε πιο σύγχρονους καιρούς, αναμφίβολα

θα ανέφερε υποβρύχια, αεροπλάνα, δηλητηριώδη αέρια και πυρηνικό πόλεμο.

Ομοίως, η εικόνα της αμπέλου και της συκιάς είναι εικόνα ειρήνης και ικανοποίησης, βασισμένη στην επαρκή διαβεβαίωση ότι οι ανάγκες και οι ανέσεις της ζωής θα συνεχίσουν να είναι διαθέσιμες για όλους όταν το βασίλειο του Χριστού θα λειτουργεί πλήρως. Ένα άνετο σπίτι, χωρίς υποθήκη, που δεν στερείται τίποτα, θα ήταν η σύγχρονη αντίληψη της ίδιας ένδοξης κατάστασης.

Παραθέτουμε μια άλλη ενδιαφέρουσα προφητεία για τους καιρούς της αποκατάστασης: «Σε αυτό το βουνό [βασίλειο] ο Κύριος των δυνάμεων θα ετοιμάσει για όλους τους λαούς ένα γλέντι με παχιά εδέσματα, ένα γλέντι με κρασιά που έχουν περάσει από τη ζύμη... καλά διυλισμένα. Και θα καταστρέψει σε αυτό το βουνό το πρόσωπο του καλύμματος που έχει ριφθεί πάνω σε όλους τους λαούς, και το πέπλο που έχει απλωθεί πάνω σε όλα τα έθνη. Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σκουπίσει όλα τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα αφαιρέσει την επίπληξη του λαού του από όλη τη γη· διότι ο Κύριος το έχει πει». Ισαΐας 25:6-8

Τι περισσότερο θα μπορούσε να ζητήσει κανείς από αυτό που περιγράφεται σε αυτή την ενθαρρυντική προφητεία για τις ευλογίες της αποκατάστασης που θα

έρθουν; Θα είναι πραγματικά μια γιορτή, όταν «θα έρθει η επιθυμία όλων των εθνών» (Αγγαίος 2:7). Η γιορτή συμβολίζει τις διατάξεις του Μεσσιανικού βασιλείου που αποκαθιστούν και συντηρούν τη ζωή.

Το πέπλο, που συμβολίζει τις τυφλωτικές επιρροές του «παλαιού φιδιού», θα αφαιρεθεί τότε. Αυτό θα γίνει δυνατό επειδή, όπως επισημαίνει ο Αποκαλυπτικός, ο Σατανάς θα δεθεί τότε, ώστε να μην εξαπατά πλέον τα έθνη. Αποκάλυψη elation 20:1-3

Ο θάνατος θα καταποθεί τότε στη νίκη! Ήταν ο θάνατος που μπήκε στον κόσμο και κατέστρεψε την ευτυχία όλων, αλλά «αυτό που χάθηκε» θα αποκατασταθεί, επομένως ο θάνατος πρέπει να καταστραφεί.

Στην Αποκάλυψη 21:4 μας λέγεται ότι «δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος». Η δυσκολία στο παρελθόν ήταν ότι πολλοί προσπάθησαν να εφαρμόσουν όλες αυτές τις ένδοξες γήινες υποσχέσεις στον ουρανό, παραβλέποντας το γεγονός ότι μόνο λίγοι – οι γνήσιοι οπαδοί του Κυρίου κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής – θα έχουν ουράνια ανταμοιβή. Είναι εδώ στη γη που βασίλευε ο θάνατος· και είναι εδώ, επομένως, που δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος.

Πόσο ευτυχισμένοι θα είναι τότε οι άνθρωποι που θα δεχτούν τις ευλογίες της ζωής και της σωτηρίας

του βασιλείου! Σημειώστε τι λέει ο προφήτης σχετικά με αυτό το θέμα: «Και θα ειπωθεί εκείνη την ημέρα: Ιδού, αυτός είναι ο Θεός μας, τον οποίο περιμέναμε, και θα μας σώσει: αυτός είναι ο Κύριος, τον οποίο περιμέναμε, θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία του» (). Isa iah 25:9

Πράγματι, εκατομμύρια άνθρωποι έχουν περιμένει και λαχταράνε να κατανοήσουν καλύτερα τον αληθινό Θεό! Πολλοί, επίσης, έχουν ελπίσει και προσευχηθεί για τη σωτηρία που μόνο Εκείνος μπορεί να δώσει! Ο κόσμος έχει περιμένει την ανατολή της επιστροφής της εύνοιας του Θεού — περιμένοντας άγνοια, ίσως, χωρίς να έχει ιδέα για το πώς ή πότε θα συμβεί αυτό. Όταν οι τυφλωτικές επιρροές του αρχι-εξαπατητή έχουν αφαιρεθεί και η γνώση της δόξας του Θεού γεμίσει τη γη, τότε ο κόσμος θα γνωρίσει τον Θεό του και θα επιστρέψει πραγματικά και με ενθουσιασμό σε Εκείνον με όλη του την καρδιά.

Η ισχυρή δύναμη του Θεού

Ας μην κλονιστεί η πίστη κανενός από το μέγεθος των πραγμάτων που ο Θεός έχει υποσχεθεί να κάνει για την ανθρωπότητα. Να θυμάστε ότι τώρα εξετάζουμε αυτό που έχει υποσχεθεί να κάνει ο παντοδύναμος αιώνιος Δημιουργός του σύμπαντος. Ο Θεός που δημιούργησε τη ζωή εξ αρχής είναι

απολύτως ικανός να την αναπαράγει για να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του.

Αυτή η αποκατάσταση περιλαμβάνει τόσο τους νεκρούς όσο και τους ετοιμοθάνατους. Αυτό είναι που περιλαμβάνεται στη βιβλική διδασκαλία της ανάστασης. Αυτή η θαυμάσια διδασκαλία της ανάστασης από τους νεκρούς έχει ακυρωθεί από την παραδοσιακή θεωρία ότι δεν υπάρχει θάνατος. Πώς θα μπορούσε κάποιος να αναστηθεί από τους νεκρούς αν δεν ήταν νεκρός; Πόσο απολύτως αδύνατο ήταν για έναν μπερδεμένο κόσμο να κατανοήσει την απλή αλλά ικανοποιητική για την ψυχή ελπίδα της αποκατάστασης, ενώ το μυαλό του ήταν τυφλωμένο από την παράδοση της αθάνατης ψυχής! Τώρα, δόξα τω Θεώ, μπορούμε να δούμε τι συνιστά τη σωτηρία: ότι σημαίνει αφύπνιση από τους νεκρούς και αποκατάσταση στη ζωή πάνω στη γη. Η Αγία Γραφή απεικονίζει τον θάνατο ως ύπνο, από τον οποίο όλοι θα ξυπνήσουν, ανανεωμένοι, το πρωί της νέας μέρας που σύντομα θα ξημερώσει. Το θεϊκό ρολόι των αιώνων ήδη σηματοδοτεί τις πρώτες πρωινές ώρες και, ενώ το σκοτάδι είναι ακόμα πυκνό, η μέρα πλησιάζει γρήγορα, ναι, είναι πολύ κοντά.

Το πιο θαυμάσιο από όλα είναι το γεγονός ότι αυτές οι ζωογόνες ευλογίες της αποκατάστασης είναι πράγματι πολύ κοντά. Δεν χρειάζεται

υπερβολική πίστη για να το πιστέψει κανείς. Οι προφήτες της Βίβλου ήταν τόσο ακριβείς στις προφητείες τους για τις σημερινές συνθήκες του κόσμου – τις συνθήκες που θα προηγούνταν αμέσως της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Θεού – που δεν είναι δύσκολο να πιστέψουμε ότι η ίδια θεϊκή δύναμη και σοφία που πρέπει να τους καθοδήγησε στο να προφητεύσουν τα πράγματα που τώρα δεχόμαστε ως πραγματικότητα, πρέπει επίσης να τους καθοδήγησε στο να προφητεύσουν τα ακόμα πιο θαυμαστά πράγματα που βρίσκονται μπροστά μας.

Ας χαρούμε λοιπόν για την εμπνευσμένη προοπτική που έχουμε μπροστά μας και ας ελπίζουμε ότι η προοπτική αυτών των μελλοντικών χαρών θα μας δώσει τη δύναμη να υπομένουμε με υπομονή τις δοκιμασίες του παρόντος. Η βασιλεία της αμαρτίας και του θανάτου υπήρξε μια μακρά και κουραστική νύχτα για τον κόσμο στο σύνολό του. Ωστόσο, για κάθε άτομο ο χρόνος περνά γρήγορα και, με το πέρασμά του, ο καθένας έχει θέσει τα θεμέλια ενός πολύτιμου μαθήματος. Αν τώρα μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι ο σοφός και αγαπητός Δημιουργός επέτρεψε τη βασιλεία του κακού με σκοπό να ενισχύσει την εκτίμησή μας για αυτόν και τους νόμους του, μπορούμε να περιμένουμε υπομονετικά και να συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για την έλευση της νέας μέρας.